

i betænkning nr. 1409/2002, jf. betænkningen side 248-272.

Retsplejelovens § 109, stk. 2, stk. 3, 2. led, og stk. 4, og § 113, stk. 4, 1. pkt., indeholder regler, der vedrører normeringen mv. af politiets personale på årlige normeringslove. Fastsættelse af personalets størrelse og fordeling i grader ved særskilte normeringslove blev afskaffet pr. 1. juli 1969 i forbindelse med, at tjenestemandsløven trådte i kraft. Politikommissionen anfører, at de nævnte bestemmelser herefter må anses for overflødige, jf. betænkningen side 250-253.

Retsplejelovens § 110, nr. 1, 2. pkt., indeholder en særlig procedureregulering om, at der inden forflyttelse af en polititjenestemand udover en erklæring fra vedkommende politimester (politidirektør) skal indhentes en erklæring fra den pågældende tjenestemand. Politikommissionen anfører, at en sådan partshøringspligt ved forflyttelse allerede følger af de almindelige partshøringsregler i forvaltningsloven mv., og kommissionen finder det derfor overflødigt at opretholde en sådan procedureregulering i retsplejeloven, jf. betænkningen side 249-250.

Efter retsplejelovens § 111, stk. 2, 2. pkt., må politimestrene (politidirektøren) ikke uden justitsministerens tilladelse have bopæl uden for vedkommendes politikreds. Ved lov nr. 1079 af 20. december 1995 blev et tilsvarende krav for byretsdommere ophævet med henblik på at sikre en mere fleksibel udnyttelse af domstolens ressourcer.

Politikommissionen anfører, at beredskabsmæssige hensyn kan føre til, at der også fremover vil være behov for, at tjenestestedet hurtigt og effektivt kan komme i forbindelse med politimesteren, og at der efter omstændighederne vil kunne være behov for, at politimesteren med kort varsel kan indfinde sig på tjenestestedet. Moderne kommunikationsmidler indebærer imidlertid, at det er muligt at komme i forbindelse med tjenestestedet, uanset om politimesteren befinder sig på sin bopæl eller er på vej til eller fra tjenestestedet. Endvidere gør moderne transportmidler kombineret med en forbedret infrastruktur det normalt muligt for politimesteren med kort varsel at indfinde sig på tjenestestedet, selv om den pågældende ikke har bopæl inden for selve politikredsen. Politikommissionen fremhæver i øvrigt, at det helt generelt må tillægges betydning, at den enkelte politimester gennem deltagelse i aktiviteter i lokalsamfundet dels får indblik i forholdene i den pågældende politikreds, dels af borgerne opleves som nærværende i kredsen. Disse forhold kan imidlertid efter kommissionens opfattelse ikke begrunde, at det gældende bopælskrav opretholdes. På den baggrund foreslår Politikommissionen, at

kravet om bopælspligt for politimestrene (politidirektøren) ophæves, jf. betænkningen side 255-257.

Efter retsplejelovens § 111, stk. 3, har en politimester efter justitsministerens bestemmelse foruden sit eget embede pligt til midlertidigt at beklæde et andet politimesterembede, når vedkommende politimester har forfald eller embedet er ledigt. Efter Politikommissionens opfattelse må bestemmelsen anses for overflødig ved siden af den almindelige regel i tjenestemandsløvens § 11 om, at en tjenestemand inden for sit ansættelsesområde har pligt til at gøre midlertidigt tjeneste i en stilling, der er sideordnet med eller højere end hans egen, jf. betænkningen side 257-259.

Efter retsplejelovens § 113, stk. 1, kræver ansættelse i politiets tjeneste, at de pågældende er uberygtede og vederhæftige. Efter Politikommissionens opfattelse er kravet om uberygtethed og vederhæftighed så selvfølgelig, at det ikke er påkrævet, at det fremgår af loven, jf. betænkningen side 260-265. Som det også er fremhævet af politikommissionen, tilsigtes der med forslaget om ophævelse af bestemmelsen i § 113, stk. 1, ikke nogen ændring af den gældende praksis med hensyn til almindelige habilitetskrav for ansættelse i politiet.

Retsplejelovens §§ 116 og 117 indeholder bestemmelser om overgangsregler i forbindelse med politiets overgang til staten. Politikommissionen anfører, at bestemmelserne i vidt omfang har udtømt deres indhold og bør ophæves, jf. betænkningen side 266-267. For så vidt angår ophævelsen af overgangsreglen i § 117, stk. 1, hvorefter staten fra den 1. april 1938 overtager pensioneringen af samtlige på dette tidspunkt fastsatte kommunale polititjenestemænd, forudsætter Politikommissionen dog, at afholdelse af sådanne pensioner vil ske ved, at der inden lovens ikrafttræden optages en tekstanmærkning herom på finansloven, hvis der måtte være personer (eller deres ægtefælle), som fortsat modtager pension efter denne regel.

Efter retsplejelovens § 118, stk. 1, yder Grænsegendarmeriet politiet bistand efter regler, der fastsættes efter forhandling mellem justitsministeren og finansministeren. Toldgrænsekorpset, som efter 1952 var betegnelsen for Grænsegendarmeriet, blev i 1967 en del af toldvæsenet, og derefter ophørte korpset som en selvstændig myndighed. Politikommissionen foreslår derfor, at bestemmelsen ophæves, jf. betænkningen side 267-269.

Lovforslaget er som nævnt på disse punkter udformet i overensstemmelse med Politikommissionens forslag. Særligt med hensyn til ophævelse af bopælskravet for politimestre, jf. retsplejelovens § 111, stk. 2, 2. pkt., bemærkes, at det med de nuværende